

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **M. N.**

skazanego z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2024 r.

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy z urzędu o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2023 r. w przedmiocie przyznania wynagrodzenia za udzielenie skazanemu pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 10 czerwca 2024 r. obrońca z urzędu skazanego M. N. w postępowaniu kasacyjnym w przedmiotowej sprawie – adw. P. W. na podstawie art. 190 ust. 4 Konstytucji RP w zw. z art. 262 § 2 k.p.k. wniósł o uzupełnienie rozstrzygnięcia o kosztach zawartego w pkt. 3 postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2023 r. poprzez przyznanie obrońcy od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w dodatkowej kwocie 1.200,00 zł plus VAT, tj. 1.476,00 zł. Jednocześnie oświadczył, że koszty te nie zostały przez reprezentowanego uiszczone w całości ani w części.

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 lutego 2024 r., SK 90/22, uznający za niekonstytucyjny (niezgodny z art. 64 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 zdanie drugie i art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej) przepis § 2 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w zakresie, w jakim określa opłaty stanowiące ponoszone przez Skarb Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w wysokości niższej niż stawki minimalne opłat określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, zażądał podwyższenia o kwotę 1.476,00 zł brutto przyznanego w pkt. 3 ww. postanowienia wynagrodzenia (*k. 51-52*).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 626 § 2 k.p.k., jeśli w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również, gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym w związku z wyraźnym odesłaniem (art. 637a k.p.k.).

W orzeczeniu kończącym postępowanie kasacyjne w sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2023 r.) rozstrzygnięto co do zasady o kosztach sądowych związanych z tym postępowaniem (w tym zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. P. W.– Kancelaria Adwokacka w K.– kwotę 1.476 zł *brutto* (1.200 zł *netto*), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego M. N. — pkt. 3), uwzględniając — wbrew twierdzeniom obrońcy — tożsamy do powołanego wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., SK 66/19, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia (zob. ostatni akapit k. 8-9; *k. 31-32 akt SN*). Sąd Najwyższy wskazując na treść przepisu § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu i § 11 ust. 3 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie przyjął prawidłową stawkę minimalną za czynność w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji, skoro w przedmiotowej sprawie w pierwszej instancji orzeczenie wydał sąd okręgowy (Sąd Okręgowy w Krakowie), a mianowicie 1. 200 zł, naliczając stosowną kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie właściwych przepisów.

W tej sytuacji — wbrew oczekiwaniom obrońcy — nie zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia wynagrodzenia za udzielenie skazanemu pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym (w podwójnej wysokości) bowiem przyznane, należne wynagrodzenie uwzględnia stan prawny ukształtowany również wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 lutego 2024 r., SK 90/22.

[PGW]

[ał]